

Motion till riksdagen

1986/87:Jo243

Elis Andersson och Gunhild Bolander (c)

Främjande av linodlingen

Odla lin på åkrarna i stället för att lägga dem i träda. Lin kan ersätta många andra råvaror och minska kväveläckaget från våra åkrar!

Vi har all anledning att utnyttja åkerarealen för produktion av råvaror för energi, kemikalier, fibrer och protein. Låt då linet komma till heders igen – linet som Carl von Linné kallar *linum usitatissimum* – lin det mest användbara. Dagens samhälle har glömt bort linets användbarhet i och med att syntetmaterial och andra råvaror helt tagit över. Lin är dessutom en mycket bra gröda i växtföljden, ger en lucker och fin jord, skall inte ha mycket kväve och behöver under rätta betingelser inga stora insatser med bekämpningsmedel.

Linet är en förnybar materialkälla där allt går att använda. Linhalmen kan användas till textilier, byggnadsmaterial, armering (t. ex. i vägbanor), papper m. m. Frön och agnar används till foder och till olja, t. ex. för träbehandling och till färgtillverkning. I hälsokostaffärernas sortiment är linfrö en betydande produkt, som till sin helhet är importerad i dag.

Linet har en mångtusenårig historia och många generationer före oss har haft nytta av denna ypperliga planta. Här i Sverige har linet haft stor betydelse för många av våra förfäder, men efter andra världskriget försvann den ena linodlingen efter den andra, och 1966 togs allt stöd till linodling och beredning bort och det sista linberedningsverket lades ned. Runt om i Sverige finns det dock entusiaster som aldrig velat ge upp. Alla de som vet att någon bättre fiberplanta än lin kan vi aldrig hitta och något vackrare och skönare än linne kan vi inte ha till våra lakan, dukar, handdukar och skjortor. Genom att exempelvis använda linnelakan i långvården kan många patienter skonas från plågsamma liggsår.

Sedan några år tillbaka har intresset för linodling och linberedning ökat hos våra myndigheter och beslutsfattare och i dag syns framtiden ljus.

Centerpartiet har i motioner i landsting och riksdag varit föregångare för att skapa möjligheter för linet i framtiden. En hel del har hänt – runt om i landet bildas i dag linodlarföreningar och linberedningsverk byggs upp – än så länge görs allt detta ideellt av människor som vill och tror att linet återigen skall bli en stor produkt i vårt land. Men om det skall bli möjligt att få i gång en större produktion av lin behövs avsättningsmöjligheter i industriell skala. I dagens situation där statliga medel sätts in för att jord skall läggas i träda, bör dessa medel kunna omfördelas så att alternativ odling av exempelvis lin kunde möjliggöras.

Hemställan

Mot. 1986/87

Jo243

Med stöd av det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som anförts om betydelsen av linodlingens främjande dels som alternativ till trädesbruk, dels som värdefullt textilmaterial.

Stockholm den 26 januari 1987

Elis Andersson (c)

Gunhild Bolander (c)